

Sa oled Jumalale väärtuslik!

Ülevaade Eesti misjoniprojektist Saaremaa 11 Kuressaares 2011. aasta juulis

• Heidi Lederer, FCJG Lüdenscheid, DE

Ülestõusmispühade ajal Kuressaares toimunud palveprojekti raames oli võimalik mõningate noortejuhtidega kokku saada ning arutada nendega suviste telgikoosolekute üle. Spontaanselt kutsusid nad mind oma juulis toimuvasse noortelaagrisse rääkima Pühast Vaimust ja prohvetlikust palvest. See sai evangelisatsioonile eelnenud nädalavahetusel ka teoks. Unistasin sellest juba eelmisel aastal.

Meid ootas 30-50 noort vanuses 14-25 aastat – avatud näljaste südametega – peaaegu kõik kasvanud kristlikes kodudes, kuid väheste teadmiste ja kogemustega Püha Vaimu tööst. Oli tõeliselt liigutav näha, kuidas Püha Vaim end neile ilmutas, nende südamed vabastas ja elule äratas – kõige selle võti olid prohvetearingud. Laagri lõpus nad palvetasid juba üksteise eest ja prohveteerisid üksteisele, olles isegi selle üle üllatunud.

Kartlikult, kuid hea meelega olid nad terve nädala meiega, 6 Lüdenscheidi elaniku, 6 berliinlase, 7 šveitslase ja 3 tšehhiga, oma väikese Kuressaare tänavatel kaasas. Alguses nad peamiselt tõlkisid, kuid aina enam ja enam haarasid nad kinni oma või kellegi teise prohvetlikest impulssidest ning lasid nendel reaalsuseks saada – haiged said otse tänaval terveks, inimesed parandasid meelt ja paljud tulid telgikoosolekutele. Kõige enam olid sellest üllatunud eestlased ise.

Näha nende rõõmu ja vaimustust Jumala tööst ja tegutsemisest oli meie jaoks parim tasu.

• Andreas Meister, FCG Winterthur, Šveits

Kohe järgmisel päeval pärast meie saabumist, pühapäeval, olime palutud Siioni kiriku jumalateenistusel sisustama 30 minutit tunnistuste ja lauluga. Oli tore näha, kuidas kõik klappis jutlusega, ehkki me ei olnud teemat eelnevalt kokku leppinud. Pärast jumalateenistust võisime mõningate inimeste eest palvetada, ja juba hakkas Jumal tegutsema.

Õhtul sai kogu grupp esimest korda kokku. Kasvasime grupina kiirelt tervikuks, sest nädala vältel olime ikka ja jälle erinevate meeskondadena liikvel ja sel ajal oli rohkelt aega suhelda. Imetlesin neid aardeid, mida igaüks oli kaasa toonud. Meie kohtumised olid ülimalt nauditavad, hindasin väga vabadust lihtsalt olla Jumala eest ja lasta end Temal juhtida.

Meie tänavamisjoni eesmärk oli Walter Heidenreichi telgikoosolekute ettevalmistamine, kustusime koos eestlastega sinna inimesi tänavalt. Teiseks tahtsime julgustada eestlasi inimestega kohtuma ja neid teenima. Oli üllatav, kui kiiresti nad „tulid võtsid“ ja hakkasid ise inimeste juurde minema. Kuni reedeni käisime iga päev tänavatel ja palusime endile enne näidata, mis igaks päevaks plaanis on. Käisime lastekodus, kus olid peamiselt puudega lapsed. Üks tüdruk ratastoolis soovis tingimata Walteri koosolekule tulla ja nii tõidki kaks eestlast ta kohale ning tüdruk võis Jumalat kogeda. Teinekord ülistasime Jumalat erinevates linnaosades, jagasime kutseid ja saime inimestega jutule. Üks grupp võis isegi haiglas ühe inimese eest palvetada ning juhatas ta Jeesuse juurde. Oli tervenemisi ja Jumala puudutusi tänavatel. Üks mees ei tahtnud kohe tunnistada, et on terveks saanud, ent kui ta tundis, et teda ei jälgita, hüppas ta ringi kui vasikas kevadisel karjamaal.

Kolmel telgikoosolekul koos Walteriga andsid mõningad inimesed oma elu Jeesusele või siis uuendasid oma suhet Jumalaga. Nende hulgas oli ka inimesi, kes tulid telki, kuna olime neid tänavalt kutsunud. Halleluuja!

Üks suurimaid elamusi oli ülistusbänd ja eestlaste ülistus üldse. Me kõik kogesime erilist võidmist, kui nad eesti keeles laulma hakkasid.

Viimasel päeval kutsusid eestlased meid laagriplatsile grillima. Imeline punkt kogu projektile!

• Marie Bukáčková, KS (Kristlik Kogudus) Praha, CZ

Misjoniprojekti esimesel päeval sõitis grupp noori meie meeskonnast Heidi juhtimisel ettevalmistavasse laagrisse, kus oli koos palju teismelisi mitmetest Kuressaare kogudustest. Kõik meie meeskonnast, kes käisid koos Heidiga laagris, nägid julgustatud välja ja jutustasid, kuidas Jumal noorte juures tegutses.

Järgmisel päeval palvetasime koos ja kiitsime Jumalat. Eesmärk oli jaguneda gruppidesse ja minna linna, et kõnetada inimesi, keda Jumal meie juurde saadab, ning pakkuda neile võimalust eestpalveks. Minu jaoks oli oluline, et rõhutati just seda, et pole tähtis, kui paljude inimeste eest me palvetame ja millised on tulemused, vaid põhiline on Jumalale kuuletuda ja tunnistada inimestele Jumalast oma armastusega.

Minu meelest oli väga hea, et meie meeskond koosnes erinevast rahvusest ja erinevas vanuses inimestes. Olin imestunud, et üsna paljud lubasid meil enda eest palvetada ja olid selle eest ka tänulikud. Järgmisel päeval ühinesid meie palve ja ülistusega eesti noored. Osa läks mänguplatsile, et teismeliste eest palvetada, teised vaesematesse piirkondadesse. Kaks eesti tüdrukut tegid ettepaneku, minna haiglasse ja lastekodusse. Nad lasti ilma probleemideta sisse – ukSED olid kõikjal avatud. Mina läksin grupiga palvetama paneelmajade vahele. Kiitsime Jumalat ja aeg-ajalt kõnetasime kedagi eesti noorte abiga. Veidi enne seda, kui hakkasime ära minema, läks meist mööda üks mees, kellele Irene andis kutse evangeelsetele õhtutele. Mees näis pigem tõrges, kuid jäi siiski Irenega juttu rääkima. Ta jutustas, et olevat varem kirikus käinud, kuid siis Jumalast eemale läinud ... Miks ma sellest räägin? Sest just see mees tuli ühele evangeelsetest õhtutest nädala lõpus ja taastas oma suhte Jumalaga!

Järgmistel päevadel ootasid meid telgikoosolekud, jätkuvad kutsete jagamised tänavatel ning esinemised kristlikus raadios ... Evangeelsetel koosolekutel baptistikoguduse õuel valitses rõõmus õhkkond. Julgen arvata, et kui oleksin olnud uskmatu ja sealt mööda läinud, tahtnuksin sisse astuda ja vaadata, mispärast need inimesed nii rõõmsad on ... Arvan, et telgis olnud inimestes võis näha siirast rõõmu Jumalast, mitte pingutusi ja teesklust, et kedagi kirikusse meelitada.

Oli fantastiline, et eesti noored tegutsesid kõiges koos meiega. Võis näha, et nad võtsid evangeliseerimist kui oma võimalust ja kutset. Mind üllatas, et igaüks meeskonnas oli ise aktiivne. Tean, et see, mida tegime, oleks olnud mõttekas ka siis, kui mitte keegi ei oleks pöördunud, ent töö vilju näha on muidugi veel parem!!!

• Marie Ciprová, DZ (Hea Sõnum) Jablonec n.N., CZ

Meie peamine ülesanne oli liikuda Kuressaare tänavatel ja eesti noorte tõlkeabiga rääkida inimestega Jumalast, palvetada ja mõnedes kohtades lihtsalt Jumalat kiita.

Minu jaoks oli uus kogemus rääkida inimestele *otse*, kes on Jumal, et Ta on siin koos meiega, et nad saavad Teda tundma õppida jne. Reaktsioonid olid erinevad ja loomulikult leidis ka siin inimesi, kes ainuüksi sõna *Jumal* peale kolm sammu tagasi astusid. Enamasti aga saime inimestega vähemalt paar sõna rääkida või mõne eest palvetada ... Minu jaoks oli eriline kogemus näha, et inimestes tekib seda suurem „efekt“, mida selgemalt nad puhta evangeeliumiga näost näkku kokku puutuvad. Keegi justkui peataks nad ja paneks järele mõtlema, ja võib olla kindel, et need mõtted jäävad nende sisse ega lase neid lahti.

Kogesime mitmeid imesid, olgu siis tervenemisi või pöördumisi, mille eest võime tänulikud olla. Minu jaoks isiklikult oli juba täielik ime seegi, kui üks mees, kes alustas vestlust tunnistusega, et Jumala asemel huvitab teda hoopis see, kas tal tööjuures kõik arvutid korralikult töötavad, oli lõpuks siiski avatud enamaks suhtluseks ning läks ära Jumalast puudutatuna või siis mõtlikuna. Samuti kohtumine mehega, kes tuli evangeelsele õhtule nii purjus olekus, et teda oli võimatu lähemale kutsuda ja istuma paluda: meie aga palvetasime, et Jumal teeks ta kaineks, nii et ta saaks asjadest aru – ja kohe tuligi mees telgini ... Pärast jätkuvat palvetamist tuli üks eestlane ja tõlkis meid ning jäi veel ise mõneks ajaks tolle mehega rääkima. Mees ei võtnud Jumalat vastu, kuid lahkus lubadusega hoida meie kutset pealkirjaga „**Sa oled Jumalale väärtuslik**“ (koos salmiga Jh 3:16) alati oma südame lähedal ... Midagi juhtus temaga. Ehkki see tuli nii raskelt, on meil siiski lootus, et võime tema lubadust uskuda.

Veel üks asi, mida Issand mulle õpetas, oli Pühal Vaimul enda juhtida laskmine, ja seda täielikult. Ka siis, kui see tähendas millegi ootamatu või siis niisuguse asja tegemist, mida ma

enne seda ei olnud kunagi teinud. Näiteks siis, kui tahtsime minna baari inimestega rääkima, kuid maandusime selle asemel hoopis lasteaias ja palvetasime okultismi vastu. Olen siiralt rõõmus, et meil oli võimalus õppida vabaduses ja lasta end Pühal Vaimul juhtida. Lõppeks on see Tema armastus, mis meid inimeste juurde tõmbab, ja Tema ise teeb meie läbi kõike, mida Ta tahab.

• David Kret, kogudus Juda Mělník, CZ

Ka sel aastal oli meie missioon evangeliseerimine Kuresaare linnas, kuid erinevalt eelmisest aastast lisandus veel teinegi eesmärk – julgustada eestlasi, eeskätt just noori, evangeeliumi kuulutama. Meeskond koosnes peamiselt sakslastest, aga ka šveitslastest ja neljast tšehhist. Võrreldes eelmise aastaga üllatas mind kohalike täiesti teine hoiak. Eelmisel aastal nad ei evangeliseerinud meiega peaaegu üldse, kõige rohkem ehk paaril korral. Seekord aga võtsid nad omal algatusel igast meie kohtumisest ja tänavamisjonist osa. Nad näitasid, et julgevad küll meiega tänavatele tulla. See ei ole nende jaoks oma väikelinnas, kus üksteist teatakse, kindlasti mitte lihtne, eriti kui arvestada veel nende tagasihoidlikku loomust. Püha Vaimu ja ka meie julgustusel nad siiski võisid inimestega rääkida. Esialgu nad vaid tõlkisid meie juttu, kuid peagi hakkasid ka ise rääkima.

Aeg-ajalt sattusid me teele ebameeldivad religioossed variserid või kõike eitavad ateistid. Issand aga oli meiega. Ükskord sai meil sellest villand, kuid me ei andnud alla, vaid läksime ühele väiksele väljakule, kus võisime noortega rääkida ja nende eest palvetada. Üks seltskond oli soome luterlased. Felix, võrratu saksa vend Lüdenschaidist, püüdis neile selgitada, et meil 'i muusika, mida nad kuulavad, on väga kahtlane ning pärineb põrgust. Soomlased ei olnud sellega nõus. Muusika ei pärinevat põrgust, vaid hoopis Soomest. Nii et Issand andis meile ka rohkelt naljakaid hetki.

Misjoniprojekti lõpus toimus kolm evangeelset õhtut suures telgis. Need kandsid tõepoolest vilja – kokku pöördus 12 või 13 inimest. Toimusid ka tervenemised, kus näiteks ühe inimese terveks saanud põlv rõõmustas teda sel määral, et ta hakkas rõõmsalt ringi hüplema! Kui piibellik!

Misjoniprojekt oli minu jaoks taas kord imeline kogemus. Kiidan Issandat õnnistuse eest, mida võisin vastu võtta. Sain Saaremaa projektist ka mõned sõbrad. Olen Jumalale tänulik, et võisin seda imelist maad näha ja sealseid inimesi tundma õppida. Loodan, et see ei jää viimaseks korraks.

Toimetanud: Go East, www.go-east-mission.net, november 2011.

Saksa keelest tõlkinud: Kaire Petrenko. Saksakeelse teksti leiad [siit](#).

Misjoniprojekt on dokumenteeritud ka 10 lühivideoga, vaata [siit](#), ja nelja fotoseeriaga ([Ettevalmistused](#), [noortelaager](#); [Meeskonnad tänavail](#); [Telgikoosolekud](#); [Koguduses, lõpugrillimine](#)).